

ԻԶՄԻՐԻ ՊԵՂՃԵԱՆՇ

Թէեւ Սպարադաւեան Վեմ. Յ.
Համաձայն էֆենտիի այս նոր բարեգ-
ծութեան արդարեւ Եղիմիէ Հայր.
այն պիտի վերադառնայ, բայց ուրիշ քաղ-
քաց եւ ուրիշ երկրաց Հայր նու-
բերկորութիւն պիտի զգաս, իմասն
նոր զօհողութիւնը Հայ աթոռա-
պետ Էջեմ իւր ազգային յառաջդիմու-
թեան Հայր, որ որ ալ բնակին, հ-
մեքայն են, կամ պարտին լինել, և
զայն համարող իմութեան գործը ան-
Սիյէ յատկապէս լինեմ, Կ. Պո-
ղոս Հայր միշտ Եղիմիէ Հայրց չափ յարգ-
եան Սպարադաւեան անունն: Սպարա-
դաւեան երկրորդն եղարար քրին իղը
մէջ ինչ որ. Պետհան Սկիարայն ի ի

ոյ մէկ հայ մեծատուն բրած է Կ. Պոլսի մէջ, թէպէտ Սպարդաւանց չէ և աւելի եւն հարուստ Հայերի պաշեն եղած և այրմի պահուան չեն Պոլսի Սպարդաւան անուան զոգաւոր ախ անուն մը թէ՛ միսուները դարձնուտ հայոց մէջ միայն կրնանք գտալը, — Սանատարան անունը, Պեղծ ծանօթ է բովանդակ Հայութեան, երախտագիտութեամբ պիտի լինէ միայն անգլոգական բարբերք, Սանատարան հաստատութեան ծանօթ է Սանատարոց, ոյց կը վերաբերի, և թերի Հայոց, որոց մէջ կանչում է մեծագործութեան մէկ հայակազ չափերը, Կարդոյ վարձարանն, Կրթատար անուանց կարգին մէջ ի դուռ մասն էր նաեւ Սպարդաւորեղատանն, և Իդմիրեն եկած և բերկրաւորիք լուրջ վերջնական դրպիտի տայ համաշխարհիկ համազոր Վնեմ. Յովհաննէս Եփեսոսի և Իբրեղիստան կառաքել իրաւաբան լուծած են հայ ժողովրդեան մէջ:

Կայծեր որ այսպիսի բարոյեւէր և բերար Հայ մը փութը ի շատէ կ'ապրարանէ տեղեկութեամբ ծնողացնէր հնարանակ Հայերու և Յովհանէ Էֆէնտի Սպարդաւեան ծնած 1831 յունւար 10ին: Հայրը գաղիէր Սպարդաւեան և Իզմիրի մէջ հարակ մարդ մ'էր Եսայի Սպարդաւանուամբ: Եսայի ունեցաւ երկու տղաւակ, Եակօր և Յովհաննէս և ազնիկ և այժմ Տիկին Սպարդաւ Սէֆեան: Եսայի Հազիւ կրնար հոգալ ընտանեաց ապրուստը. բայց երբ երկու տղայը մեծցան, յաղողեւ հաստատել մանկիպաղաքայի խանմը, և աշխատասիրութեամբ, խնայող թեամբ և ուշիտեամբ այնչափ ուսմացան որ Իզմիրի հրապարակն ստաւ ինք գալ իրենց: 1833ին Յովհան Էֆէնտիին ուսման անգաղ գտնալ Մէհմետը, որը մնաց մէկ քառասուն չարունակ: Սպարդաւեան Դերբէտանին հարատւութիւնն այն թուակը սկսեւ: Գարագալը աշուշտ նպատեցին. բայց Իզմիրի հրապարակին յայտ ածին որ կը խոտաւանին թէ Էֆանտէ Էֆէնտիին մանկիպաղաքային սին հմուտ թեան, ճաշակն և իր գործնական մարդ մեծ փորձառու էր: Սպարդաւեան նպատածն են այն կան յաղողութեան որով պատկեցան իրենց հայրենք: Յովհաննէս Էֆէնտի գրէ ճարտէրէն և կը խօսի անդլիկ տաճիկերէն և յունարէն և Լատ ընդ նոր լիլլալութեան, շատ բարեպաղարամսոր և աղբաւտութեւն: Ի թեամբ խնայող և ճշարտապահ անգլէն: Իզմիրի և Կ. Պոլսոյ ամեն կարոր հանգամանակութեանց մէջ ունի երկուեկի բաժին մը. ստեղծ նիւթաբաշարածն է զրազէտներն: Ի զուգին և կը կարգալար ամեն հայ ինք

Չունի հետախ մը ամիրայական հետախութիւն, զոր ինքն չափ հարուստ զգլ կարգ մը մեծատուրք երկրորդ նստիւնի մ'ըրած են իրենց: Կարուսիւն կուտայ հասարակայնի կեանք, և ժողովրդականութիւնն պատուութիւն իր համարի: Իւր բերատութիւն ո՛չ տեղային ո՛չ դային սահմաններու մէջ պարուած է: Աղքատ բնութիւնը շարքին մէջ որք անսակաւ են կ'ընդունին իրմէ, կան յոյն և տրնտաւիքներ եւս: Յիշե՛րք մի ք երկուց հարազատը մեծագործեանց. —կովորի ազգային Հիւսիս նոցք կատուցին, իւր զանազան յարով, 8,000 ոսկւոյ ծախիւք: Իզմայիւն Պոստ գիւղն (որ կը բնակէր ժամ տեւորութեամբ կառն շինեցին 40,000 ոսկւոյ ծախիւք: 70 կի նստիւնեցին ազգային սնտուկին յոյ ապրկան առիւթը, 86 ոսկի րեզորուծական նպատակներու յատուած է: Պոստայի մէջ Յովհաննէսեանի շինել տուաւ զիւր տեղի մը և պահականոց մը: Ի Կէօլիք 500 ոսկւոյ ծախիւք աղբիւր մը ցին, որ գիւղեր ու ցորենի կը հասնէ կառուցին տաւել միլիոն մը և հականոց մը: Յովհաննէս էֆենտի րեկին նպատակը յատկացուցաւ իվորի ազգային և քաղաքային զգան հաստատութեանը: Ի Պոլս Փիլիքեան Հիւսիսանոցին, Միացեալ իբրութեանը, են: Յովհաննէս էտի յարեղործութիւնը չէին կ'իրազի կայտերական կառավարութեւնը, որ հաճած է սուրբ զնա Միլիթմայիլի աստիճանութեան պատուանշանաւ: Միլլպէն, Յովհաննէս էֆենտի կատարեալական տիպար մը իր ներկայութեան հաստատ, անձնաւոր, պատեի և շնորհալի դէմք մը:

Սպարդաբեանք մեծ օրինակ
Օրինակ մ'են ինքնաշունթեան, թե
պէ՛ս աշխատախորովեանք, ինչպ
մե՛ն անքան և ճարտարութեամբ կար
անեախոնարհ պարաննեբե
նայ ընկերային բարձրագոյն ղեճա
Օրինակ մ'են բարեգործ սովեան
ի՛նչպէս աշխատութիւնը կարեկե
տեցնել իստաւեւրութեան հե
ճակտի քրտամբք վստասեաճ հ
տովութեան մը բարեբարեկ իւր
եաց, իւր ճպարկայեաց և օտար
խել Մեծ Սպարդաբեանք գիթախ
շտտ չունինք բայց Սպարդաբեան
ղեցիկ օրինակէն օգտուելու հ
ճախտութեան որոշեալ չափով մ
նիլ անճարժեշտ պայման կ'են Մե
րեկեղիկը գաւառն մէջ և եւս ոչ ա
օր իւր Պոլիս կրնային կատարե
ղեղը զօր Սպարդաբեանք կը կատ
եթէն մէջ, և աւելոյն իսկ և
եթէ Կ. Պոլիս Սպարդաբեանքն ոչ

ըլծ 40,000 ոսկի մէկէն տուած լինին ազգային նպատակները, որք ազգային վարձարան մը կառուելու կ'ստժ տուած չ'են, այս բարոյական ազդեցութիւնը քաղաքներէ է ոչ այնչափ տնտեսական յաջող պայմանաց բացակայութեամբ որպէս բացակայութիւնն այն առաքելութեանց որովք վարձարանւած կ'երեւերկրեան հարապարք Սպարդալեան Երրէ ժողովը՝ նամականք փոխանակութեան Իզմիր կը ճանաչող ազգայնոր վարձարանով մը, որուն համար նուազն 6,000 ոսկի ծախք պիտի լինէին հին հարէ է տնտեսութեան չ'իշխել պատանակարերու գեղն և վարձարան մինններու այն տնկերջանալի չարքն, ինքը աստ ի Կ. Պոլսի կարերի չէր դած Կերտանական վարձարանն մը ըլլած, որուն 2,000 ոսկի լոյփին պիտէ լաւէր, Ստեպ գարծնական մարշալստք կ'ըննէր, ազգային խնդիրներ գործունէութեան սգումը՝ կարգադրողները կը փոստատաններ, և անինչպիսի գործունէական ոճով՝ Իզմիրէ մը քանի որչէն Կ. Պոլսեցի կենտրոն խնդրի մը, զոր Կ. Պոլսեցիներ չ'ափ տարիններէ հետէ չկրցան լուծ տալուին. — Իզմիրցի բարեբարք յանձն կ'առնու շինել ազգէն դպրոց ազգը ալ կ'որոշէ որ շինելի դպրոց մէջ բարեբարքին արձան մը կառուելու և բարեբարք դերբաւատանն անդը մը լիշտական անդամ լինի Ռատուլի կան Սորհորդուն, և քալարանութիւն հսկող մարմնայն և յօգուտ վարձարանին, Ս. յալան կը լուծուին, ամեն յալող, ամենէն գործունէական եղանակաւ, այն իրաւասութեան, և միշտ մտածութեան, և հանդանակութեան և հսկողութեան տնկերջանալի խնդիրը, որով ցարդ տարուերեկուս Կերտանական վարձարանի բացադարձ, և Կ. Պոլսոյ Հայք զուրկ ինչպէս այնչափ էական, անչափ տարական հաստատութիւնէ մը:

[illegible]

Լալում էր քան թէ աւելցած Բրուստի
մէջ և Սյւ արտաբարձութիւն Ֆակապոսի
Բաշի (Քալապոսի) արշապիւն էն:
Բաշը օր մը պիտի գայ օր մանն պարս-
կերէն Գերման ամսովով և զայրովով
պիտի յիշէ զանձնը: Երեսով, ժողովն
աւրեմն օրէնք օր պէտք է քաւարկէ,
սպանձուելով մանն օտարապէտաց ա-
զատ և անարդիւր բնակաւթիւնը, զորո-
շափ նորոգ չէն վրանգեր Տանդախի
բարեկարգութիւն և անդորրութիւնն, և
վերջնապի զայնաբլին (1885) այն
տրամաբարութիւններն իրապրօքնելով,
որք Բորչոնցից Բրուստի մէջ ձառատ

Ի դիմաց Ընկերակալական, Պ. Լե-
ռաշեյնի խաղի ընթացությանը Բրու-
նելը կառավարութեան ընկնացքն, բա-
նով լինէ այդ արտաքսմունք վայրագ ոյ-
նէ կիրաւութեան մահին և ոչ ալ ինչ և
Քարթաղաւայ խաղիսինչ և որ օտար
կարտաքսն իրենց մէջէ Բաղաւա-
րակովինքն չգտիտ յաւաճացնեն այս
արտաքսն քն, որը կ'ապացուցանեն
միայն լինէ Գերմանիա բարբարիկ ալ-
դեցուլեկեանց ներքեւ կը կառավար-
ուն տակաւն և Որով իրաւամբ կ'ար-
տաքսնին Բոլոնայցիք և Սիլեզիայինե-
րը պաշտպանեալ պատերազմաւ և
Քաղց աղբւլթեան սկըլունքը ծաղ-
րածու գիւնաղէտները հնարեալ ին-
խարհի բլթին ինտելլու համար և Պ.
Պիլմարը միշտ նոյն մարզն է Բորուն
համար մըրեալքը Կէնչիմ Դ ըլաւ
հաշմաւ մը և Կարմիր յետադիւան
մէն որ կը սրեն արեան հոսը լիթերեւ
օգտակարաւ պէս դործածուի, բայց օոչ
հիմալն Բորունի կառավարութեան
կը աղէակիցները պաշտպանուի խօսը
կընէ և բայց Երկրակողինքն խաղալի
գործնարկաց շինել կուտայ, զի նոքա
ստան ինչ խաղիսինչ և Ազգութեան գա-
ղափարը տեղի պէտք է ապա մարքա-
սիրութեան պահանջմանց Բորնաւայ
արտաքսմունք Սուտիոյ մէջ Գերմանաց
ընէ մինչեւ զայրոյթ մը յաւաճ ըն-
դուն Գրոտ չանցած Գերման չգիտի
մնայ Ռուսիոյ մէջ Սուտիոյ մէջ նոյն
պատճառաւ Զեխերը Գերմանաց դէմ
զգոգեցան և ինչ օտար երկիրք վրէժ-
խաղալութեան դիմին և ամենայն աւելի
Գերմանը պիտի վնասուին թող գեր-
ման կառավարութիւնը խաղապատակի
յայն Նելալայի, ինք դիմաւորը բանն
է այս և Ընկերակալականց ո՛ր և է
սկսպատեհութիւն չենք տեսներ յարգմ.
բայց իր բողոքները այս րանապատակս
միջոցներու դէմ յանուն մարդկութեան
և ի պատիւ Զայրենեաց և

Աղտտականայ կողմէ Տոք. Մեզլը
նոյն իմաստով խօսեցաւ, և զուգակի
ռեց գերման կառավարութեան դրած
բարձր մարքերն որովք օտար ապ-
րանքները կը վտարուն ենրկէն՝ զետ
աղէկացայ լռէն՝ արտաբաժանն օտար
« և այս աշխարհի գաղտն մը մէջ ետ

ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆՔ

[illegible]

ԿԱՍԻ ԱՌԱՋԻՆ

0.12

ԾԱԾԿԱԳԻՐ ՊԵՏԱԿ

Հայեր երեկոյցին, ժամ ռեժիմն միջոցները
Թիֆլիստի ստորինառնախիւնն յանկարծ կ'
խնկէ Կատարտա Զաւթմարի տունին: Արեւ է
հոգի դիմաւ թիւին անհարկն: Հէր: Առտաւ
Սանտորիք կուն, Զաւթմար կուն, Ստեփանաւոր
Պապիք, Հոյի ինք Սաքարաւի, որ բնաւ
չբորոքից, և Պարիք ձերբարկուելով բան-
տարիքեան, Գարիք բնաւ իմոյրեկու:

Ե.

ԴԱՏԱՍՏԱՆԷՆ ՈՌՈՂ, ՄԻՋՈՅԻՆ ԵՒ
ՅԻՏՈՅ

հետ միացուցին, եռանկիւն թիւակալի
որ ժրիւնէսով ծոցէն մինչեւ Քաւարի
ծոցը կը տարածէ, որոյ եղեբը բաժնի
նաւահանգիստը կան: Ասոնց մէջ, և
թէ ինքեւկողմէն ծայրը Բոլայի նաւա-
գիտոր բազմունքն է, որը Սաւարոյի կը
վարուծիւնն աւաղին կարգի ծովային
նարան մ'ընկնաւ կ'աշխատեն յայնմ:

Խաղորդ այս գտաւաւ, մասնաւոր
իւր արեւմտեան եղեբաց վրայ դեռ
բովմէ ինտայի, բարորոյն կ'ընեն
մտացմէ է, թէ՛ ընկալմէ և թէ՛ սով-
թեանէ: Արարեւ սլավ տարբը կը
կաւարել տարբին դէմ, բայց տար-
չկայ թէ զերմանակն ազդեցող ինք
աւարաւ կուտան կը գտնէ երկուքին մի-
ջ:

Բազմաճիւն ծովեկայալ կամ ին-
չ կարեւոր բաղաճիւր կըլլան ինչ ինչ
այդ երկրի, որոյ հեւտայնին Արար-
չաբը կը թէանան: Այսպէս Քաւար Տ'
րիւս և Բիրանդ բաղաճիւր, որոց առ-
բնակալն իմ մայն իրկալուն և Բարձա-
կալի գետաճիւրսն մեծամեծ աղահ-
բուն մէջ կ'աշխատին, Բարենիւդ, որ իս-
տաւազաժողովին գտաւաճողուն և ին-
չ կուտարեւտա բաղաճն է: Բովմէն, հոր
իւր ձիթենեաց բերեալ: Բոլա, որոյ
մէկական վաղեմի յայկապալ չէրեւոր
յնձը կ'ացնէ ուղեբեր, և որ Արար-
չանէն կարեւոր զինուորական նաւա-
գիտոր լինելու սահմանեւ է:

Բայց այս բաղաճիւրն ոչ մի կաւ-
չունէ խաղորդ մայրաքաղաք կոչուելու
տիրաւոր կը կրէ Բիլիդին, որ եռանկի
զբերէ կերտորի կը գտնուի, և անոր

տարուէն երեք դառաշիրը, աւանց
նաւը, իրենց գաղտնաբար ձերբակալ
յետոյ :

Սուրհանդակի կառք մը կ'ապաւե-
տկայան Չափաթղիմի վրէնէն տան դուռը :

Չորսն ալ անոր ձեռն նստան իւրեքն, ի
աւտորիացի պահապան ղինտորը, ի
պատանաբար՝ ուղեւորաց ապահովը
և չափն իտարից դաշտերուն մէջ,
բով նստան : Աւտոի արգիլեաւ էր
որ ու է փոսք փոխանակել, որ կրնայ
րենք ժամանկ կամ համաժամանակ
գիրացանէ ղենիչ գատուորաց առջ
նեկէ առաջ :

Վաղըն տալեւնէն, ղոյրերէն ու ե-
տ ալ տասներկու հեծեաւ զօրքականք կ'
յուն տեղեկալի մը հրամաւտարուն
կառք տանս վայրիկանս յետոյ մեկն
բաւաւէն, իսկ Պորթը՝ ուղգակի թի-
բաւորտ տարուելոյ՝ ծածկապէս բան-
ուած էր :

Ի՛նչ էր տարուելի ձերբակալը, ո՞-
ղի մէջ պիտի փակէր զանոնք Աւտորի
ուսմարտիկունս արգիլեաւս թրիւնաւ
զէ չէր բաւեր իրեն : Չայս կը փայ-
լանայ Վաստորից կոյնս և իւր բար-
բայի ի զուր փորձեցին :

Գիշերն աղբաւորէն էր, հայկի կառքի
տերներն էր լուսաւորեալ ուղլին իսկ
լաւնէն ղնաղոյ հեծեալ պահակներոր
Ստեփանց կ'երթար : Մայիկան Սան-
Ստեփան Պաթիւրի, Լատիկան Չափա-
շարժ և մուշմ նստած էին իրենց խոր
մէջ : Սարքերն ալ բնուէ իւր խցեր ղը
ուսկիցն, ոչ քորորեւն համար ղը

կալանէ դէմ, ոչ ալ պատճառն հարցն համար։

Որի՞նչա՞նէ դուրս ելնելէ յետոյ կախատորում մ'ըլլաւ դէպք ի ծովէջրը։ Ստորի՞ կամս, ձկնորսն ոտնամայկին և լերեւոյն շաւառա՞նքն յախին մէջէն կրկնէ ծովուն ակեաց հեռաւոր միմունջն, եղերեպ ժողովը կոծումէն կտրտալը Դանի մը վրայիցէն չափ ծրագի լոյսեր լեզցան մաւթին մէջ և գրեթէ խիտի լեցան։ Փռնկայի ժողովից կտրտելը Դանի մը վրայիցէն կ'անցնէր կտրել անկտիւ լաւուր։ Յետոյ Սանտորի կամս կ'ըջ նմարէր թէ ուղին դէպ ի դաշտը ծնագլորալունը դիմէր։

Վիշերուն ժամը տաան-մակին կախող տաւ միւր ժողովուր համար։ Կրակ մ'էր, ուր երկուքս պարտաւ և մէկն, և ոչ ստորանդանի հանդրանան։ Բայ տխորհայի հանգիտեան հանդիտի զգուշալով ուշագո՛ւմ էր։

Կապը նորէն ծանրայ էլաւ սղջեան լայց ցանկեղուն մէջ, և դաշտավայր ներսը պատճառն յոյժ արագ կ'երթէ Մուշէն առաւել թանձր էր յայտնում, լոյճնեռեւ խաղըր անկեր հարաւային ու լեւեան բուռն հողմին մղուելուն վր ընդ թովանդակ անարգելուն։ Թէ և կապը ղ նախկինը ապրկիները մեկի մը ղ կը բացառէին օդ ներս առնելու համար, դի յուշինի դիմերներն յոյժ տար ըն խառմէ՛ր լայց և այնչեւ անհարմիր էր բախտեանէ կապին չուրին։ Արշալի որ արաբական կ'ըլտէր Սանտորի կամս, կ'ըլտէր ջախճալուն և Ստեփան Պաշտորի ճակն

ամենամանր դէպքերը նշանակելու, մե
տաբանաց հոկոթն ուղղութիւնը, շուտե
րէր սնցած ժամանակն, նա, էջինն
կառքին որ կողմ երթան հասկնալ,
շուտեւ իրագործ ամենամեծ գաղտնութի
ւն հասարակութիւնն անմատչա
մտեր մը կատարել գործին ըննութի
ւն Վառձոնեան փող երկուցոր միջո
ն երկրորդ անգամ հասկնալեան ձիւրեն
ունցն էինք փայլելանէն սուրի գաղա
նելու :

ՍանտաՔի կտոր կարճեմ մտեթի
բարի մը տուներ նշարել ճանրուն ծ
նա իր թուեր թէ արուստանի մը սա
կը կառելին :

Նահանգի մը դիտար քաղաքն
Պաշէ անուն, Մաւնայեն ըստն մղոյի
ի հարա :

Երբոր ձիւրը ըծուեան, ստիկան
ւորաց արդաւարը ցած ձայնիւ քա
խօջ ըստ ստրկադակիին, ու կառը
րէն ճանրել կալ քաղաքու :

Ժամն երեք ու կէսին մօտ
ծառքէ պիտի սկսէր : Ժամ մը յետոյ
բախիլ, նորաստր արեւուն զլրրին
կնոյային հասկնալ գտնէ թէ ու
ցած էին ցայեմամ, դէպ ի հիւսիս թի
ի հարառ կայջ նոյն միջոցին օրասկներ
քաղցրին իսպիւր դաշնալ քաղաքը
ու հետեւաբար վերստին խոր մտեթ
ի կարելին մէջ :

Ոչ ՍանտաՔի կտա, ոչ իւր երկու
րեկամը ամենամիտը դիտարութիւն ան
րին, ժամն զի գտնէին որ անպատաս
տախ մնար : Սկսին լաւ եր համար

սպասել:

Այի կամ երկու ժամ յետոյ, վառն զ
դժուարին զի հաշուել անցադ ժամանակը
կապքը վերջին անգամ կանգ առաւ, թ
ձեկն արագապահ փոխեց Վիլհիմառտ ա
ւառին մաս:

Այն փոփոխանէն սկսեալ ձերբակալք ու
վառն կրցին դիտել թէ՛ ճանախն յոյժ կ
դժուարաճար: Սուրճանդակիին քոջիւններ
և խարպաղահն ճողկիւններն անդադար կ
խիթէին երկվարներն, որոք պայրարն ուժք
նապէս կը բախէին զտապարք լեւանուզի
Քանի մը բուլբը, որոք վրայ գորտախառ
տնտեսականներ կը անսնուէին, ինչոցմէ
կէն հորիզոնին տակնաններն Նքլու կամ ե
րկը անգամ ձերբակալքը կրցին արդի մ'ա
ւառները ընել, որով դժուարի խաղաղարմ
լիւնելն աստղելն եղանակները կը նուազեց
ուե այժմեաւ երամականքն արագեւորվ: Բայ
յոյժ անգամական նշան մ'ըր այս կապք
անպաժ թերկրի տակնանալու, ուստի դարմ
եալ համբերել հարկ եղաւ:

Ժամին տարածան ինք կար, կապքը բո
լորովին տարբեր ընկալեալ մ'առաւ: Կարե
չէր սկսով: Ճանախուն բարդաւորոյն կէտ
ընելէ յետոյ յոյժ կ'ընէր արարաւ: Ե
կանաւթիւնն յոյժ մեծ մաս և բառն մ'առ
զամ հարկ եղաւ արդեակի դնել անխնէ
րուն տակ, որպէս զի թաւալարք չառ
պալէր:

(Շարքանակել)

